

først, naar Udgiften falder, vil foretage Statstilskudet. Hvis man derimod vil begynde strax at forberede denne Sag, vil den vise sig ikke at være saa nuværende. Man maatte da dele Befolkningen i to Klasser. Man maatte sige: Hvad den Del af den nuværende Befolkning angaar, som er mellem 18 og 45 Aar — det kan man sige sig selv, at af den nuværende Generation vilde forholdsvist ikke Mange benytte Statssparekassen — vil der behøves saa og saa Meget. Hvor stor en Sum der maa lægges til Side for at dække den nuværende Generations Ret til at indtræde i Alderdomsforsørgeskassen, kan ikke ligefrem angives; Beregningen deraf er afhængig af et Skøn om, hvor Mange der ville benytte Kassen, og her er ganske vist Blads for et vist Spillerum, en vis Willkaarlighed. Men det, hvorom det gjælder, naar man vil se, hvor stor Byrde denne Anstalt vil blive, er at beregne den Byrde, Kassen vil medføre, naar den er kommen i fuld Gang, og jeg tror, det vil medtage en hel Generation, før den er kommen saaledes i Gang. Spørgsmaalet bliver da: Hvad skulde man gjøre for at dække denne Byrde? Jeg tror, at man kunde sige saaledes: Efterhaanden som en Aargang her i Landet bliver 18 Aar, indtræder dens Ret til at indtræde i Kassen, indtræder dens Ret overfor Statskassen. Der kommer nu hvert Aar ca. 35,000 Mennesker til, som ere 18 Aar, og hver Gang de træde over denne Grændse, faae de Ret til af Statskassen at kræve et Beløb, som staar i Forhold til deres Alderdomsforsørgelse. Altsaa, det Beløb, som hvert Aar udfordres til at dække den Ret, som hver Generation har, naar den træder over 18 Aars-Tærstelen, det er det, som udgjør den aarlige Forpligtelse for Statskassen, og til at dække den vil der dog ikke udfordres Mere end $3\frac{1}{10}$ Millioner Kr. om Aaret, det vil sige et Beløb, der netop svarer til, hvad Brændevinsafgiften indbringer. Med andre Ord, naar man vil anvende Udbyttet af Brændevinsbeskatningen til dette Formaal, kan man sige, at hver Gang en Person her i Landet bliver 18 Aar, faar han efter dette Lovforslag en Ret til at faae en vis Sum af Statskassen; thi den Forpligtelse, som Statskassen i Henhold til denne Lov faar, vil kunne dækkes med $3\frac{1}{10}$ Millioner Kr. om Aaret. Derved forudsætter jeg, at Alle her

i Landet, Mænd og Kvinder, faae denne Ret. Det er altsaa Fremtidsudgiften, den Udgift, som veiblikkelig vil tynde paa vort Budget, at man skræver sig Brændevinsafgiften. Men ved Siden deraf maatte der lægges en Fond til Side for at bestride de Udgifter, som den nuværende Generation vilde volde Statskassen ved at melde sig ind i Alderdomsforsørgeskassen. Beregningen af, hvor stort det Beløb vil blive, vil som sagt afhænge af Ens Skøn over, hvor stor en Del af Befolkningen der vil benytte Anstalten. Jeg for mit Vedkommende tror, at det forholdsvist ikke vil blive nogen stor Del af den nuværende Generation, som vil benytte Anstalten, medens jeg tillige tror, at naar denne Anstalt bliver organiseret paa en hensigtsmæssig Maade — og ved en hensigtsmæssig Organisation forstaar jeg ganske vist en anden end den, der er foreslaaet af den hviterede Finantsminister — vil det kunne lykkes i Tidens Løb, naar der til den knytter sig forskellige andre Organisationer, virkelig at opnaa, at den største Del af dem, der trænge til en saadan Kasse, ville benytte den, og saa vilde de finantsielle Offre, som den vilde paaføre Statskassen, naar man tager denne Sag i Tide, ingenlunde være større, end at man kunde overkomme dem.

Finantsministeren (Estrup): Jeg tager Ordet saa tidlig under Forhandlingerne i dette Møde, fordi jeg for mit Vedkommende ikke ser mig i Stand til at deltage i Aftenmødet, om et saadant maatte blive bestemt, og jeg altsaa gjerne vilde give dem, der maatte have Noget at svare paa mine Bemærkninger, Leilighed dertil allerede i dette Møde. Jeg skal bestræbe mig for at være haade kort og saa lidet udfordrende som muligt. — Jeg maa først tillade mig at berigtige en Misforstaaelse, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Falbe-Hansen) gjorde sig skyldig i, idet han sagde, at man havde søgt et Argument for det foreliggende Lovforslag i den meget, maaske altsaa meget omtalte Udvalgsbetænkning fra 1881—82. Dette er ikke Tilfældet; denne Udvalgsbetænkning har paa ingen Maade været Udgangspunktet for de Overveielser, der have ført til Lovforslagets Affattelse, og jeg kan jo herved blot erindre om, at